

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Čestmíra Slaného a soudců JUDr. Jany Knotkové a JUDr. Radky Šimkové ve věci exekuce oprávněné: **POLYGRAF PRINT, s. r. o.** se sídlem Prešov, Čapajevova 44, Slovenská republika, zastoupená Mgr. Emílií Popovičovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Kováků 6/746, proti povinné: **AVENTINUM NAKLADATELSTVÍ, s. r. o.** se sídlem Praha 4, Nikoly Vapcarova 3274, zastoupená JUDr. Karlem Fialou, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 55, **pro 18,795.354,98 Kč**, k odvolání povinné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. července 2002 č. j. 13 Nc 14503/2001 – 102,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se** ve výroku, jímž nebylo nařízeno předběžné opatření **mění** tak, že **se zamítá** návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by byla soudnímu exekutoru JUDr. Juraji Podkonickému, Ph.D., uložena povinnost zdržet se jakýchkoliv úkonů směřujících ke zpeněžení majetku povinné až do pravomocného rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce.

Ve výroku o nákladech řízení se usnesení soudu I. stupně zrušuje.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud I. stupně rozhodl tak, se nenařizuje předběžné opatření spočívající v uložení povinnosti soudnímu exekutorovi JUDr. Juraji Podkonickému, Ph.D., zdržet se až do pravomocného rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce jakýchkoli úkonů směřujících ke zpeněžení majetku povinné. Dále bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o nařízení předběžného opatření. Soud I. stupně dovodil, že návrh na nařízení předběžného opatření není důvodný již pro navrhovaný způsob. Návrh totiž směřoval proti soudnímu exekutorovi, jenž provádí exekuci na základě pověření soudu a jehož úkony se považují za úkony soudu (§ 28 EŘ). Soudní exekutor nemá postavení účastníka řízení, a není proto pasivně legitimován v řízení o nařízení předběžného opatření. Soud I. stupně proto předběžné opatření nenařídil. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle procesního úspěchu oprávněné, které však žádné náklady nevznikly (§ 142 odst. 1 o. s. ř.).

Proti tomuto usnesení podala povinná včas odvolání a namítala, že závěr soudu o nedostatku pasivní legitimace soudního exekutora není přesný, neboť návrh směřoval proti oprávněné a exekutor má postavení toliko třetí osoby, které může být předběžným opatřením uložena povinnost, lze-li to na ní spravedlivě žádat (§ 76 odst. 2 o. s. ř.). Ve vztahu k soudnímu exekutorovi má soud postavení jakéhosi dohlázeatele a soud proto nemůže

odmítnout chránit účastníka před postupem exekutora, pokud se účastník takové ochrany důvodně dovolává. V tomto řízení povinná navrhla zastavení exekuce a odklad exekuce. Soud I. stupně sice svým rozhodnutím ze dne 13. 2. 2002 odložil provedení exekuce, avšak toto rozhodnutí bylo odvolacím soudem zrušeno a věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. Dosud nebylo rozhodnuto o návrhu na zastavení exekuce a nebylo ani znovu rozhodnuto o návrhu na odklad exekuce. Exekutorovi i soudu jsou známy veškeré námitky povinné, které zpochybňují samotný exekuční titul. V tomto případě oprávněná nemá vůči povinné hmotněprávní nárok, jenž byl obsahem dohody uvedené ve vykonávaném notářském zápisu, a povinná z tohoto důvodu navrhla zastavení exekuce (viz Rc 15/2001). Přes tuto skutečnost exekutor trvale směřuje k realizaci prodeje nemovitosti. Veškerý majetek povinné je zajištěn a exekutor by měl nyní vyčkat rozhodnutí soudu o zastavení exekuce a teprve po právní moci tohoto rozhodnutí realizovat případně prodej. Počináním exekutora vznikla povinné škoda, která se neustále zvyšuje. I pro exekutora přitom platí povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku druhého (§ 415 o. z.). Pokud pak dojde k prodeji nemovitosti, bude škoda způsobená povinné nevyčísitelná. Povinná proto navrhla, aby změnou napadeného usnesení bylo jeho návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověno.

Oprávněná se k odvolání povinné nevyjádřila.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející (§ 52 odst. 1 EŘ, § 212 a § 212a o. s. ř.), aniž za tím účelem nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Exekuční řízení je upraveno zákonem č. 120/2001 Sb. (dále jen exekuční řád, EŘ). Protože exekuční řád neobsahuje ustanovení o předběžných opatření, je třeba použít přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (§ 52 odst. 1 EŘ). Protože exekuční řízení je obdobné jako řízení o soudní výkon rozhodnutí, je třeba především použít ustanovení obsažená v části šesté občanského soudního řádu, která upravují soudní výkon rozhodnutí. Část šestá občanského soudního řádu také neobsahuje ustanovení o předběžných opatření. Zda a v jakém rozsahu lze pro soudní výkon rozhodnutí, a tedy i soudní exekuci použít ustanovení předcházejících částí občanského soudního řádu, je upraveno v ustanovení § 254 odst. 1 o. s. ř., podle něhož se na výkon rozhodnutí užíje ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak. Ustanovení obsažená v částech první až čtvrté občanského soudního řádu je proto vyloučeno použít ve vykonávacím a exekučním řízení nejen tehdy, obsahuje-li část šestá odlišnou úpravu, ale i v případech, že v části šesté je výslovně vyloučeno použít některá ustanovení z části první až čtvrté nebo že užití těchto ustanovení je vyloučeno povahou exekučního řízení.

Z povahy předběžného opatření, tak jak je zakotveno v ustanoveních § 102 a § 74 až § 77 o. s. ř. vyplývá, že předběžné opatření lze nařídit zásadně ze dvou důvodů, a to je-li třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. V řízení o soudní výkon rozhodnutí (v exekučním řízení) však nelze provádět žádnou zatímní úpravu poměrů účastníků, neboť vykonávací řízení je svou povahou vázáno na již existující konečnou úpravu poměrů účastníků, ať již tuto konečnou úpravu obsahuje rozhodnutí soudu či jiný exekuční titul (§ 251 a § 274 o. s. ř.). Nařízení předběžného opatření pro existující obavu, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, má smysl pouze do doby, než je zahájeno exekuční řízení, a proto je již v průběhu vykonávacího řízení vyloučeno. Lze uzavřít, že nařízení předběžného opatření je v exekučním řízení pojmově vyloučeno. Již z tohoto důvodu nebylo lze návrhu povinné na nařízení předběžného opatření vyhovět.

Bez ohledu na shora uvedené lze za správný považovat i závěr soudu I. stupně, že pověřenému soudnímu exekutorovi, jehož úkony se považují za úkony soudu, nelze ukládat

předběžným opatřením žádnou povinnost, neboť exekutora nelze považovat ani za účastníka řízení ani za tzv. třetí osobu („někdo jiný než účastník“) ve smyslu ustanovení § 76 odst. 2 o. s. ř.

Soud I. stupně proto nepochybil, když návrh na nařízení předběžného opatření neshledal důvodný. Soud I. stupně pouze nepřesně formuloval své rozhodnutí, jímž nevyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření. Neshledá-li soud návrh na nařízení předběžného opatření důvodný, je třeba takový návrh zamítnout.

Odvolací soud proto podle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil napadené usnesení tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá.

Ve výroku o nákladech řízení bylo napadené usnesení zrušeno, neboť o nákladech předběžného opatření se rozhoduje zásadně až v konečném rozhodnutí (§ 145 o. s. ř.). V případě soudní exekuce pak o nákladech řízení, tj. i o nákladech té části řízení, která se týká předběžného opatření, rozhoduje soudní exekutor v exekučním příkazu (§ 88 EŘ). Bude-li exekuce zastavena, rozhodne o těchto nákladech soud (§ 89 EŘ a § 271 o. s. ř.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustné dovolání.

V Praze dne 25. října 2002

A redacted signature consisting of four thick black horizontal lines, obscuring the name of the court clerk. A faint blue circular stamp is visible behind the lines.

A redacted signature consisting of several thick black horizontal lines, obscuring the name of the court president.

JUDr. Čestmír Slaný
předseda senátu